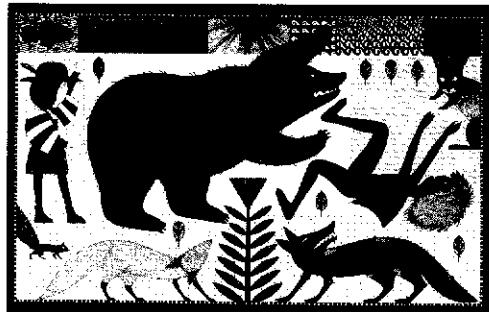


چشم انداز متنوع تصویرسازی ژاپن

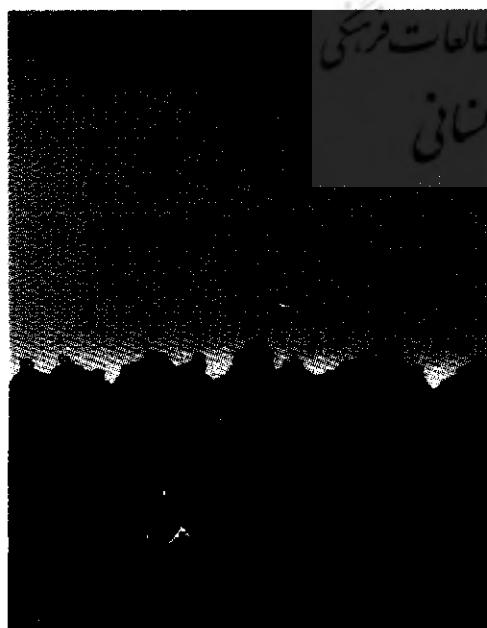
IKKO TANAKA
عاطفه حجازی

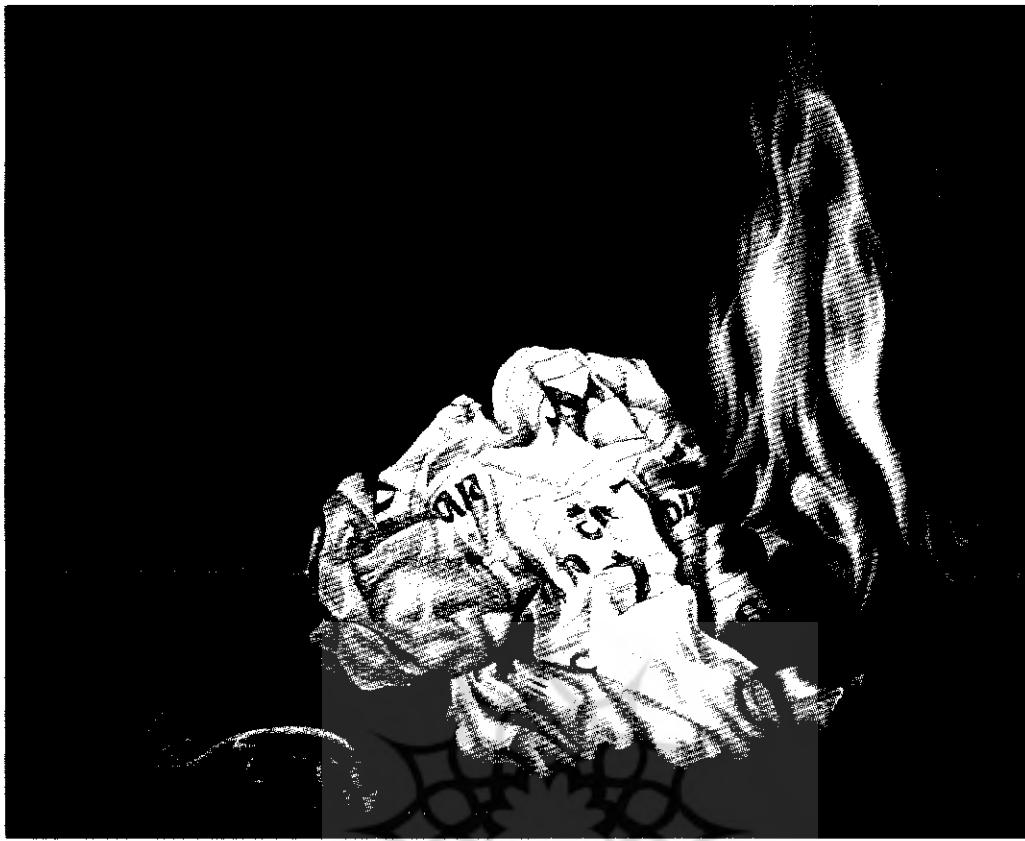


ژاپنی‌ها از چنگال با همان مهارت استفاده می‌کنند که از باگت‌های (چوب‌های) غذاخوری خودشان. نیازی نیست که برای انتخاب یکی یا دیگری فکر کنند؛ از وقتی چشم باز می‌کنند این‌ها را به عنوان وسایل غذاخوری می‌شناسند و با آن‌ها خومی گیرند. مردم ژاپن ممکن است صبح را با صبحانه‌ای به سبک ژاپنی آغاز کنند. ناهار را به سبک چینی صرف کرده و بعد هم شامی کاملاً غربی تناول نمایند. بعضی به شیوه غربیها حمام می‌گیرند و در اطاقی که با «تاتامی» (Tatamis) فرش شده می‌خوابند و بعضی از بستشویی ژاپنی استفاده می‌کنند و پرسنل غربی به خواب می‌روند. این التقاچها در شیوه زندگی روزمره برای عame مردم ژاپن عجیب و غیرطبیعی جلوه نمی‌کند.

ژاپنی‌ها در نگارش، هم به طور عمودی می‌نویسند و هم به صورت افقی، تا شرایط چه اقتضاکند. کتابهای مجلات و متون درسی که صفحاتشان از چپ به

ژاپنی‌ها عموماً به عنوان ملتی زنده و پویا شهرت یافته‌اند. مردم ژاپن سه دهه بعد از جنگ دوم جهانی به یاری قوه ابتکار و «هاضمه» نیرومند خود، چیزهای بسیاری از غرب آموختند و نه فقط فرهنگ‌های گوناگون و تکنولوژی جدید اروپایی و آمریکائی را از آن خود ساختند، بلکه روش‌های فکری غربی را نیز با پشتکار و تلاش خوبش اخذ کردند و فراگرفتند. ژاپن جایگاه فعلی خود را در میان ممالک صنعتی ما جهان، در پرتو همین کوشش و مداومت یافته است. با این حال، امروز مردم ژاپن ظاهراً روی دو پای متفاوت ایستاده‌اند: یکی شرقی و دیگری غربی. آنان ناگزیرند راه خود را در جهان معاصر، با لکا بر همین دوپا، که یکی دارای ویژگیها و کیفیاتی دیگری است، پیمایند. از سویی چه بسا همین تفاقض، نیروی محرك و اکیزه نشاط و پویایی آنان را فراهم ساخته است؛ نیروی محركی که برای آنها آنچنان تأثیری فراهم آورده که جهان را متحیر ساخته است.

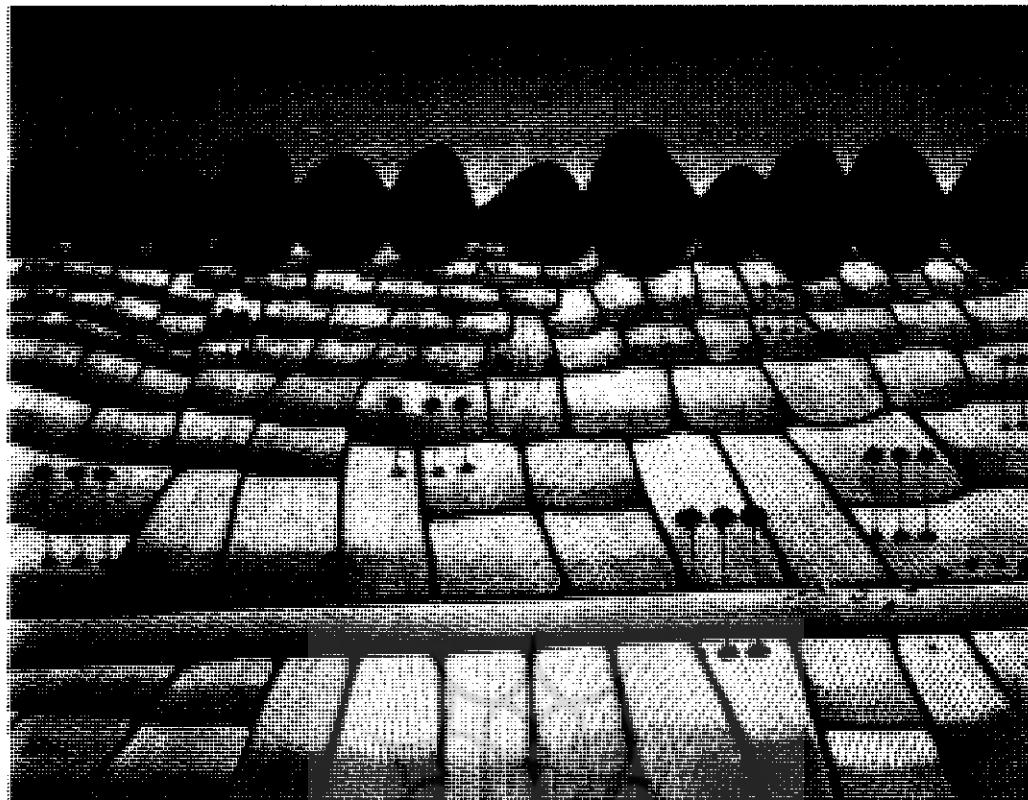




(Hiragana) یعنی حروف صوتی خاص ژاپن، و نیز از «کاتاکانا» (Katakana) که عمدتاً برای نگارش کلمات ییگانه به کار می‌رود، استفاده می‌کند. دو نوع عدد به کار می‌برند و حروف و اعداد رومی هم به رفور روی اعلانها و در آگهی‌ها به چشم می‌خورند. تلویزیون از پنج وسی دقيقه صحیح تا نیمه شب بدون وقه برنامه پخش می‌کند. از شش یا هفت کانال برنامه‌های متنوعی عرضه می‌شوند: از دراماتی با لباسهای سامورایی، بازی بیس بال و مسابقات کشتی «سومو» (Sumo) گرفته تا آهنگ‌های فولکور ژاپنی، موسیقی راک و اپراهای ایتالیایی. «کیمونو» Kimono جامه سنتی مردم ژاپن، این روزها کمتر استفاده می‌شود؛ اما مشاهده یک عروس با کیمونو که دامادی با لباس رسمی (غربی) او را اسکورت می‌کند، چندان غیرعادی به نظر نمی‌آید. ژاپنی‌ها از زندگی خود، که مخلوطی از فرهنگ‌های مختلف است، لذت می‌برند و ظاهراً در آمیختن تجربه‌های فرهنگی رنگارنگی که موافق طبعشان باشد، نبوغ منحصر به فردی دارند. در خیابان، در کنار فروشگاه‌های سنتی، مجموعه‌های مدرن به سبک غربی را می‌توان مشاهده نمود. مجموعه‌های تجاری، بدون هیچ مشکلی،

راست و یا راست به چپ ورق می‌خورند. بدون ایجاد هیچ مشکلی بر کارهای یافته می‌شوند. ژاپنی‌ها علاوه بر علامت مخصوص زبان (ایدوگرام‌های /ideogrammes/ideographs) چیزی، از «هیراگانا»





با استفاده از تکنیکهای متفاوتی چون نقاشی با رنگ روغنی، پاستل، قلم فلزی، نقاشی با مرکب چینی، حکاکی روی چوب و نیز بریده‌های کاغذ اجرا می‌شود. این تصویرها به وسیله رسانه‌های متعدد و مختلفی عرضه می‌شوند؛ از جمله روزنامه‌ها، نشریات، پوسترها، پست مستقیم و آگهی‌های تلویزیونی. حجم عظیمی از اطلاعات و اخبار از طریق این تصاویر

فروشگاههای مد، بوتیک‌های فرانسوی و مدارس ژاپنی که در آن چیدمان آئینی کلها آموخته داده می‌شود را در کنار یکدیگر جمع کرده‌اند. این چشم‌انداز متنوع فرهنگ ژاپن، در حوزه مصورسازی معاصر این کشور قابل مشاهده است. گستره‌ای از موتیفهای مختلف، از ورزش و مد گرفته تا زندگی صنعتی، تا مواد خوارکی و منظره‌سازی،



■ نمایشگاهی از آثار «ورمیر»

نگارخانه ملی بریتانیا از تاریخ ۲۰ تا ۵ اپریل میزبان نمایشگاه عظیمی از آثار «ورمیر» نقاش معروف قرن ۱۷ بود. در این نمایشگاه که با هدف آشنایی با زندگی هنری این نقاش بر جسته بربا شد، تابلوهای معروفی همچون «دیانا و همراهانش»، «زن شیردوش»، «زنی با عود» و «دختر کلاه قرم» به نمایش گذاشته شده. پیتر گرین وی، کارگردان مشهور انگلیسی و یکی از بازدیدکنندگان این نمایشگاه گفت: «زندگی هنری پر ایهام بوهانس ورمیر ملقب به خالق نور موج نوینی از توجه محافظ هنری را به سوی این نقاش پرانگیخته است. آثار اوی در ۶ سال اخیر الهام بخش نگارش ۵ رمان، سه نمایشگاه و یک اپرا بود.» گرین وی که در سال ۱۹۸۵ فیلمی تحت تأثیر زندگی این نقاش ساخته، معتقد است او نقاشی شگفت‌انگیزی بود با یکسری خصوصیات اخلاقی پر ایهام، و آنچه که امروزه از زندگی این نقاش می‌دانیم از راه مطالعه آثارش به دست آمد. همچنین یکی دیگر از بازدیدکنندگان این نمایشگاه به لطفت و زیبایی تابلوهای ورمیر اشاره کرد و گفت: معمولاً تابلوهای او بعد بروونی و خصوصی شخصیت سوزه‌هایش را به نمایش می‌گذارد. آمورگاری متنی یا مستخدمی غرق در کارهای روزانه و به طور کلی زن، سوزه اکثر آثار نقاشی اوست. گفتنی است ورمیر معروف‌ترین نقاش و عضو گروهی از هنرمندان بود که در ۷۰ سال نخست قرن ۱۷ به اوج شهرت رسید. هزاران نفر از این نمایشگاه بازدید کردند.



در سرتاسر کشور انتشار می‌یابد. شیوه‌بیانی مصور سازان ژاپنی از واقع نمایی شدید تا تخلی محض و بکارگیری سبک یاندیسینه (B.D) (دادستانهای مصور دنباله‌دار) «پاپ» تغییر می‌کند. دقت و ظرافت، انگیزش و رنگ آمیزی زیبای این تصویرها، طیف گسترده‌ای از مخاطبین را مجدوب خود می‌نماید.

روزگاری ژاپن، مدتی بیش از ۲۵۰ سال - از سال ۱۶۰۳ تا ۱۸۶۰ میلادی - مرزهای کشور را به روی ممالک ییگانه بسته بود. جنبه‌های یگانه و منحصر به فرد فرهنگ ژاپن اغلب در طول همین دوران دویست و پنجاه ساله صلح شکل گرفت و مردم ژاپن، ناخود آموختند چگونه نارضایتی و کسالت را از زندگانی خود برداشتند. هنرهایی برخوردار از تکنیکهای دقیق، نمایشگاهی گیرا و تماشایی، گل آرایی، Bonsai یا پرورش گیاهان و درختان گلستانی و سایر گیاهان متتنوع و حفاظت از آکواریوم‌ها، همه و همه فرهنگی مردمی را به وجود می‌آورند که به طور مستقل، بدون هیچگونه پشتیبانی یا هدایتی از سوی یکاریستوکراسی aristocracy/aristocratie (اشرافیت)، شکل گرفت. کنگاوا و پژوهش خستگی ناپذیر ژاپنی‌ها ریشه در عمق جان آنان دارد و در همه چیز و همه جا خود را نشان می‌دهد. نمونه‌هایی از آثار مصورسازان ژاپنی به روشن شدن وجوه اصلی فرهنگ، ستتا و شیوه‌های تفکر مردم ژاپن کمک می‌کند. به علاوه، هیچ نوع طبقه‌بندی از لحاظ سلیقه در این تصاویر وجود ندارد و ذوق قشرهای مختلف اجتماعی در آنها رعایت شده است. بنابراین، هنر مصورسازی معاصر ژاپن می‌تواند به متابه پیام بصری مهمی از سوی مردم این کشور تلقی شود.

